

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

EGEBÅKKEN

NR. 13

SEPTEMBER

1992

HISTORISK FORENING

FOR

TIKØB OG OMEGN

E G E B Æ K K E N

Medlemsblad for:

HISTORISK FORENING FOR TIKØB OG OMEGN

Redaktion: Poul Korse (ansvh.)

BESTYRELSEN

På generalforsamlingen den 9. april 1992 fik bestyrelsen for Historisk Forening for Tikøb og Omegn følgende sammensætning:

Kirsten Borneland, Stubbedamsvej 65, Helsingør – 4921 4087.
Fini Pode Pedersen, Stokholmsvej 83, Espergærde – 4223 2610.
Per Då, P.W.Tegnersvej 9, Snekkersten – 4222 0262.
Henni Jensen, Søndermarken 58, Espergærde – 4223 5183.
Poul Korse, Nordlandsvej 15, Helsingør – 4222 0318.

Suppleanter:

Poul Eilersen, Løntofte 45, Snekkersten – 4222 0298.
Povl Delang Olsen, Svinget 38, Espergærde – 4223 2735.

På et efterfølgende bestyrelsesmøde konstituerede bestyrelsen sig som følger:

Formand: Kirsten Borneland. Næstformand: Per Då.
Kasserer: Fini Pode Pedersen. Sekretær: Poul Korse.

MØDER OG AKTIVITETER:

MANDAG den 5. OKTOBER, Kl. 19.30 i MØRDRUP KIRKE.

Tidl. aftenskoleleder og teaterchef Chris Gaardø fortæller om

HELINGØR I "GAMLE DAGE".

Gaardø er selv gammel Helsingørdreng med et veludviklet fortælle-
talent – så denne aften vil der uden tvivl blive spundet
mangen en god ende.

=====

SØNDAG den 25. OKTOBER går turen til-----

NATIONALMUSEET

Vi mødes ved den nye indgang – Ny Vestergade 10, kl. 13 – og
derefter vil vi gå rundt og bese de nye, spændende udstil-
linger, der er et resultat af den omfattende foryngelseskur,
museet netop har gennemgået. Foreningen betaler entréen. Der
kan købes kaffe og brød i museets cafeteria.

=====

MANDAG den 9. NOVEMBER, Kl. 19.30
på ESPERGÆRDE BIBLIOTEK

Et af foreningens mangeårige medlemmer, fhv. gårdejer Vagn
Mathiasen fortæller om:

BORSHOLMS HISTORIE GENNEM 800 ÅR

Her får vi den indfødte kenders beskrivelse af et spændende
stykke historie, der ikke er offentliggjort så meget om.

Følgende historie blev indsendt til Frederiksborg Amts Historiske Samfunds indsamling af beretninger 1989 af S. og T.Pedersen, G.A.Hagemannsvej 29, 3070 Snekkersten. Vi har fået lov til at offentliggøre den i "EGEBÆKKEN", hvilket vi er glade for, da vi er sikre på, at vore medlemmer vil læse fortællingen med glæde og interesse. I næste nummer af "EGEBÆKKEN" følger endnu en beretning fra samme hånd.

KNUDS HISTORIE OM EN ILDEBRAND I GURRE

En dag skulle jeg en tur ned til stranden. Jeg var vist en halv snes år dengang, så årstallet var omkring 1905. På vejen ned så jeg min gode ven, Osvald, der var ved at spænde sine heste for vognen.

Vil du med til ildebrand i Gurre, Knud? Jeg benede hjem og fik lov. Og så gik det i fuld fart ned til sprøjtehuset for at hente sprøjten. Imens var mandskabet samlet. Det var egnens håndværksmestre.

Men da vi kom til sprøjtehuset havde vi ingen nøgle. Det viste sig, at August Nielsen havde glemt at få nøglen med, så han måtte løbe hjem på Sortevej efter den. Omsider kom vi da afsted, men til min store overraskelse, rullede vi ikke op ad Rørtangvej, men lige ud af Strandvejen.

Ved købmand Lindahl standsede vi og fik en kasse øl og en sodavand ombord. Så endelig kunne den lange tur op ad Rørtangvej begynde.

Det gik langsomt og roligt, for Osvald var god ved sine heste. Omsider nåede vi Kongevejen og svingede ind i Nyrup Hegn ved Skovfogedgården. Midt i skoven gjorde vi holdt. Hestene skulle hvile, og mændene smed sig i grøften og slukkede tørsten, og jeg fik min sodavand.

Så luntede vi videre.

I udkanten af skoven slog Osvald knald med pishen, hestene satte i trav og så gik det i fuld fart mod brandstedet.

Fra et lille stråttækt hus steg en spinkel røgsøjle op. Huset var forlængst helt nedbrændt.

TIRSDAG den 2. MARTS, KL. 19.30.

Kjell Bjørllil, Langstrup, fortæller om og viser lysbilleder fra:

PÄRNU I ESTLAND.

Pärnu er som bekendt venskabsby til Helsingør.

=====

ONSDAG den 14. APRIL, KL. 19.30.

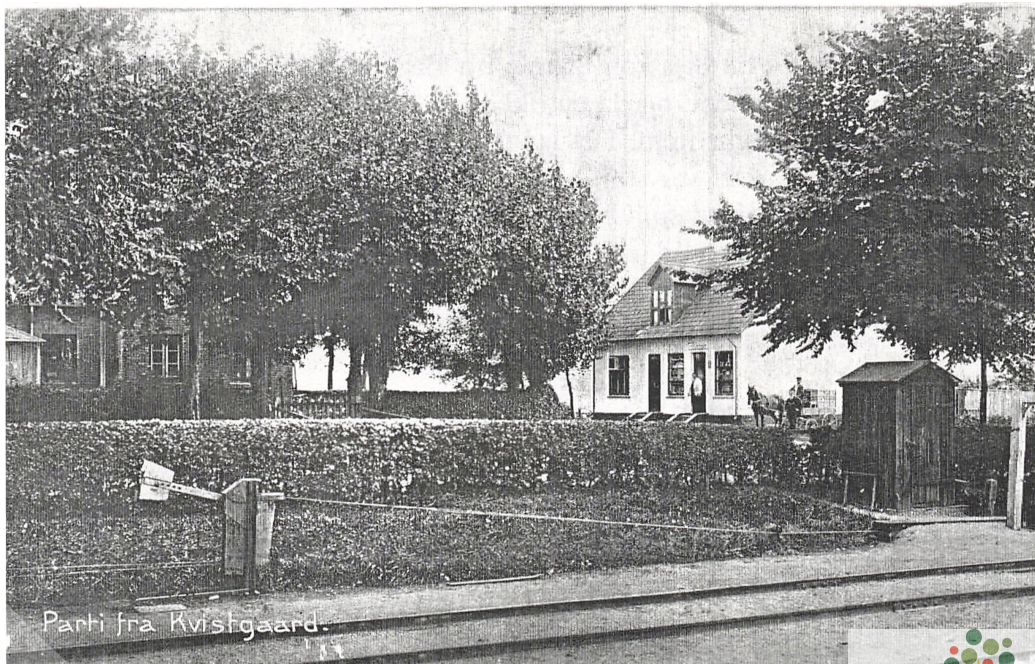
GENERALFORSAMLING

Nærmere herom vil medlemmerne få tilsendt senere.

=====

OBS!

ALLE AFTENMØDER FINDER STED
PÅ ESPERGÆRDE BIBLIOTEK.

I det forrige nummer af "EGEBÆKKEN" bragte vi den første af to beretninger af S. og T.Pedersen, G.A. Hagemannsvej 29, Snekkersten. Det var Knuds Historie om en ildebrand i Gurre. Her slutter vi med:

HISTORIEN OM FARS SØLVUR, DER SKULLE HAVE VÆRET ET GULDUR.

Da far og mor var unge lærerfolk i Snekkersten, var de en aften inviteret ned på Strandvejen for at besøge en gammel dame og hendes husbestyrerinde, som var deres gode venner. De boede i en smuk villa på Strandvejen med mange smukke gamle møbler og skønne malerier. Den gamle frues afdøde mand var nemlig marinemaleren Carl Baagøe. Far og mor hyggede sig i de smukke omgivelser, men omsider brød de op. Far ville lige se på sit lomueur, hvor sent det var blevet. Da blev der med et stor opstandelse, for uret var væk. Stumpen til urkæden sad i vesteknaphullet, men uret var væk.

De ledte og ledte, men fandt ikke uret. På vejen hjem gik de meget langsomt, og da det var klart måneskin, ledte de efter uret, men fandt det ikke.

I de nærmeste dage spurgte de overalt, men fik intet resultat.

Så gik nogle dage. En dag kom gamle fru Baagøe og Nette og ville høre, om uret var fundet, og da det ikke var tilfældet, tog fru Baagøe et stort gammelt sølvur frem. Det havde været Marinemalerens, og det skulle far nu have. Det var stort som en tvebak og meget tungt. Ved særlige lejligheder fik vi som børn lov til at kigge i uret. Der var flere store rubiner, der glimtede i urværket og en lille tap, som standsede urværket på sekund, så det kunne bruges ved kapsejlad. Far blev meget glad for det præcise ur og brugte det i mange år.

Og så fortalte fru Baagøe urets historie:

Marinemalerens far var kaptajn på en Islandsfarer og havde sejlet mange ture frem og tilbage også med passagerer. Engang havde han jubilæum, og rederiet overrakte ham et kostbart guldur som tak for god tjeneste. Så gik mange år.